

Güven Parktaki Beyaz Kısrak 1

– KOCAMANOĞLU · 16 Eylül 2011

Sabahın ilk ışıklarından önce başlayan insan seli sokakları her dakika artarak doldurmaya devam ediyordu. Yirmi beş yıl önce; bir yıl kadar kaldığım bu şehir, dörde beşe katlanarak büyümüş, gelişmiş, nerdeyse genç bir kız gibi serpilmişti. Eskiye göre zenginleşmiş, kendine güveni gelmişti. Güvenpark kapısından yeryüzüne çıktım ağır bir uykudan uyanırcasına...

Çalışan iki adam heykeli; diğer adıyla "Güven Anıtı" yıllardır şeklini şemalını değiştirmeden yerinde duruyordu. Nasıl bir çalışmayı simgeliyorsa... Atılanlardan ve bakımsızlıktan anıt bir başka renge bürünmüştü. Anıtın altı sevgililerin oturup dinlendikleri yerd. Anıt Heykelin altındaki silikleşen ve okunmaz hale gelen "Türk çalış, övün, güven" yazısını nerdeyse okuyan yok gibiydi. Önündeki havuzun fısıkiyeleri sabah akşam su püskürtmeye devam ediyordu. Etraftaki ağaçlar her yıl bir yaş daha katıyordu ömrüne... Yer yer dikilen kırmızı güller her bahar yeniden budanıyordu. Kırmızı güller yeniden açıyordu. Güller kendini budayanı hatırlayamazdı bile... Bazen birkaç kendini bilmez hırsına kurban oluyordu.

Ağaçların altında hilal şeklinde düzenlenmiş banklardan birine oturdum. Güneş; yabancı kestane ağacının dalları üzerinden aşarak yüzüme doğru geliyordu. Arkamızdaki çınar ağaçları nöbet tutar gibiydi. Heybetli ve muhteşem görünüyordardı. Sabahın sakinliği vardı. Sağımda orta yaşlı bir karı koca oturuyordu. Solumdaki bankta yaşı elli beşlik bir adam, yanında otuzunda keçi sakallı biri, onun yanında delikanlılığa adım atma görüntüsü veren bir genç oturuyordu. Sol en başta; yan yana yaşları yirminin üzerinde iki genç kız oturuyordu.

Kızlardan biri hafif meşrep, kâğıt helvası cinsindendi. Süt beyazı teni, ince önü yırtmaçlı bir eteği vardı. Diğeri kot pantolonlu ve çevreyle pek alakadar olmayan biriydi... Hafif meşrep olan kızla kot pantolonlu her ne kadar yan yana otursalar da ayrı şeyler düşledikleri, düşündükleri simalarından anlaşılıyordu. Belki sadece birliktelikleri aynı cinsten olmak ve bir bankın üzerinde az bir zaman diliminde yan yana oturmakta. Belki birbirilerini de hiç tanımıyorlardı. Aralarında ortak bir bağ, bir akrabalık, daha önceden tesis etmiş bir dostluğu bile yoktu. Adlarını bilmiyordum. Gerçi bilsem ne fark ederdi ki... Nazan, Nalân, Figen veya bir başka olmuş ne fark ederdi...

Kot pantolonlu kız hafif sola dönüktü ve bakışları rast gele uzaklara doğru bakar gibiydi. Belki sabahın bu erken saatinde karnı da açtı. Elindeki sigarasını istekle içiyordu.

"Sigaranın birçok üzüntü ve aksilikleri unutturmaya yaradığına inandırmak" adına reklâm amaçlı milyarlarca para harcanıyordu. Dudaklarından çıkan sigaranın dumanına bakarak yitirdiklerini, çözemediği dertlerini, hasretinin sebeplerini arar gibiydi. Aslında sigaradan o kadar zevk aldığı söylenemezdi. Belki o da nefret ediyordu ama her defasında nefesine yenik düşüyordu. Ağzı hep zehir

gibi olacak, iştahını kesecek, nefes almasını zorlaştıracaktı. Her üşüttüğünde göğsündeki ızdırabı artacaktı. İlerleyen yaşında akciğer veya gırtlak kanseri kaçınılmaz olacaktı.

İhtimal ki bunları bu genç kız da biliyordu. Ama içmek arzusuyla baskılarını her an artıran nefsine ve iradesine; herkes gibi genç kız da söz dinletemiyordu. Sigaraya bağımlılıkla hissi dengesizlik, kısa yoldan hazzı ulaşma, gerçeklerden kaçma, otoriteye karşı çıkma, aşırı tutku, yarışçılık, tehlike arama, başkalarına benzeme gibi alışkanlıklar edindiğini, kişilik yapısını değiştirdiğini nerden bilecekti... Bağımlısı olduğunu fark ettiğinde geç kalmış olacaktı...

...

Bak! Nicesi düştü dünyanın ağına,
Vurulup kaldılar bahçeyle bağına,
Geçer her güzellik, ölür her yařayan
Gel varmadan anla en son durağına,

...

İnsanın muhabbeti sevgi, sevgi ise bütün güzelliklerin, iyiliklerin kaynağı olmalı... Diğer yanda insanın ölümü bile en güzeli olmalı... İnsanoğlu ölmeden önce hayatını kalıcı ziynetlerle süslemeli... Seven insan, gönül insanı olmalı... Kırlmayan, hiç kimseyi kırmayan, herkesin elinden, dilinden emin olduğu, kendini insanlığa adanarak yaşamalı... řu kızlara içimden geçenleri söyleyemedim. Düşündüklerimi beynine transfer edemedim.

Beyaz tenli kız elindeki simitten küçük parçalar kopararak yerde ayaklar altında gezinmekte olan güvercinlere atıyordu. Kuşları etrafına toplarken; etrafın dikkatini üzerine çekmesini pekâlâ biliyordu. Arada bir göz ucuyla keçi sakallı oğlana bakıyordu. Çiçeđi burnunda hayatın gerçeklerinden uzak yaşıyordu.

...

Bir aşkın şakasındasın beyaz tenli kız
Yaşın fiyakasındasın beyaz tenli kız
Düşenin hiç dostu olmaz gel anla beni
Sen hala cakasındasın beyaz tenli kız

....

Devamı Var...

...